

РЕШЕНИЕ

№ 2009

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9306** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 АПК.

Производството е образувано по жалба от А. Д. И., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] – младши инспектор, надзирател II-ра степен в затворническо общежитие К. II-ра категория, към затвора в [населено място], чрез пълномощника си адв. Ч. срещу Заповед № Л-175/22.07.2019 г. на началника на затвора в [населено място], с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца за нарушение на служебната дисциплина, извършено на 19.02.2019 г., представляващо нарушение на чл. 194, ал.1 и ал.2, т.1, вр. чл. 199, ал.1, т.5 ЗМВР.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, изразяваща се в съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Счита, че наказанието е наложено повече от два месеца от установяване на нарушението, като счита, че нарушението е открито на 06.03.2019 г., когато началника на затвора е образувал дисциплинарното производство, а заповедта за наложеното наказание е издадена на 22.07.2019 г. Жалбоподателят е лишен от правото да се запознае със събраните писмени, видео и гласни доказателства. Жалбоподателят не е запознат с изготвената справка от 29.03.2019 г. и становище от 11.07.2019 г. Поканата за даване на обяснения е връчена на жалбоподателя в началото на 24-часово дежурство, поради което той е бил в невъзможност да се запознае със събраните материали и да изготви обяснения. Също така намира, че органа не е събрал всички относими доказателства, както и не се е съобразил със събраните

доказателства. Намира, че нарушението е неправилно квалифицирано. Недопустимо е служителят да бъде наказван за нарушение, без да бъде запознат с измененията на материалноправните и процесуални норми. Посочва, че в хода на дисциплинарното производство не е установено дали течностите, които са предадени на лишения от свобода, в присъствието на служителя, са предадени в следствие на дадени медицински предписания и указания от лекуващия лекар. Като е допуснал предаването на тези течности и храна, служителят е предотвратил бъдещи вредни последици по ЗОДОВ и ЕКЗПЧОС, които е можело да претърпи лишения от свобода, който е бил в следоперативен период. Освен всичко, проверката е извършена в отклонение от предписаното със заповедта за нейното образуване. Моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта. Посочва, че от видеофайла, въз основа на който е наложено наказанието, не се вижда предаване на черен плик от роднини, на жалбоподателя. А има предаване на черен плик от служител на болницата на жалбоподателя. Няма доказателства за предаване на храна, както и за осъществено свиждане. МВР болница е със специален статут и пропускателния режим се осъществява от служители на МВР. Налице са неправомерни действия на тези служители, които са допуснали неслужещи вътре в очертанията на болницата, а жалбоподателят е предотвратил свиждане. Претендира разности.

Ответникът по жалбата - началника на затвора в [населено място], е представил административната преписка по издаване на оспорената заповед.

В съдебно заседание се представлява от юк М., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на заповедта.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят А. Д. И., с ЕГН [ЕГН] работи на длъжността младши инспектор, надзирател II-ра степен в затворническо общежитие К. II-ра категория, към затвора в [населено място].

Видно от представени документи от кадровото досие на жалбоподателя, последният е преминал през първоначална пенетенциарна подготовка, за което е получил свидетелство № 4052/09.01.2018 г. На жалбоподателя е проведен и инструктаж на наряда от надзорно-охранителния състав при Затвора в [населено място] за временен пост във външни медицински заведения, за 19.02.2019 г., за което жалбоподателят е положил подпис. Първата точка от проведения инструктаж е запознаване с Инструкцията за особеностите на поста на външно болнично заведение в МВР болница.

Видно от представеното копие от постова книга, за външен пост № 8 – МВР болница, жалбоподателят И. е получил поста на 19.02.2019 г., в 08,10 ч., който е охранявал лишеният от свобода Б. Б..

С докладна записка, рег. № 1928/26.02.2019 г., ИНОД в ЗООТ-К. е докладвал на началника на затвора в [населено място], че на 20.02.2019 г., по разпореждане на началника на ЗООТ-К. е извършена предварителна проверка по повод постъпил сигнал за допуснато нарушение от страна на жалбоподателя И.. В хода на проверката били прегледани видеофайловете от системата за видеонаблюдение на МИ МВР, от

което било установено, че жалбоподателят е бил назначен на външен пост № 8 за охрана на лишения от свобода Б. Б., настанен в МИ МВР за лечение на 18.02.2019 г. На 19.02.2019 г., от видеофайловете се вижда, че жалбоподателят конвоира Б. до централния вход в болницата, където го чакат негови близки /майка му и жената, с която живее на съпругески начала/. В коридора пред ортопедичния кабинет, Б. е оставен да разговаря с близките си около 11 мин., като получава и донесения от тях багаж. В докладната записка е посочено, че жалбоподателят не е отрекъл случая и потвърдил изложеното.

За случая И. е дал обяснения под формата на докладна записка, вх. № 108/20.02.2019 г., като е посочил, че бил помолен да допусне на лишения от свобода да му се предаде вода, сок, банани и малък сандвич, поради липса на храна, а и предвид, че лишения от свобода е бил опериран. Тъй като лишеният от свобода обещал да му предоставя информация за наличие на незаконни вещи в затворническото общежитие, жалбоподателят се съгласил да му предаде течностите и храната от близките му.

На 21.02.2019 г. лишеният от свобода Б. също е дал обяснения за случая, като посочил, че не могъл да яде храната от болницата, тъй като му се гадело от нея, майка му му донесла храна – вода, сок, плодове, сандвич и цигари. През прозореца на болничната стая видял, че близките му идват и помолил надзирателя да го свали до входа, за да вземе продуктите, които му носят. След като получил продуктите от близките си, помолил И. да му позволи да се види с роднините си, което станало за около 10 мин, след което се качили в болничната стая.

За прегледа на видеофайла от 19.02.2019 г. е съставен протокол № 107, в който е отразено, че лишеният от свобода Б. отива при централния вход на болницата, в 13.41.45 ч., воден от надзирателя. Пред регистратурата стоят две жени, едната от които носи челен плик и се опитват да влязат в болничното заведение. Охраната не ги допуснал вътре, като извикал на помощ дежурния по институт. В 13.43.00 ч. Дежурната разговаря с надзирателя и му подава плика, донесен от двете жени. Надзирателят, разговаря с двете жени и тръгва към хирургичния кабинет, носейки плика. Лишеният от свобода ги следва, разговаряйки с едната от жените. На файла се вижда само надзирателя, който изчаква пред хирургичния кабинет. В 13.49.00 ч., лишеният от свобода е изведен към асансьора и заедно с надзирателя се качва в него.

Във връзка с изготвената докладна записка, със Заповед № Л-68/06.03.2019 г. на началника на затвора в [населено място] е разпоредено да се извърши проверка на постъпилите данни за допуснати нарушения на служебната дисциплина от младши инспектор А. Д. И., изразяващи се в пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност и изпълнение на задължения, вменени с други поднормативни актове. Определена е комисия, която да извърши проверката и е определен срок до 29.03.2019 г. за приключване и докладване на резултатите. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 19.03.2019 г.

За проверката е изготвена справка, вх. № 2905/29.03.2019 г., в която е отразено, че И. е застъпил наряд за 12-часова смяна на 19.02.2019 г., в 07,00 ч. на външен пост, № 8 /НО-2/ с един лишен от свобода Б. Б.. Изводът на комисията, назначена за проверката, е че И. е позволил на лишения от свобода Б. да направи нерегламентирано свиждане с близки и да получи багаж от тях, без да е извършена необходимата проверка на съдържанието на багажа, с което е нарушил т. VII от Инструкция, вх. № 10191/27.11.2018 г. на пост № 8 /външно болнично заведение/, съгласно която в чл. 313, т. 4 ПЗИНЗС е посочено, че на постовия се забранява да приема, съхранява и

предава каквито и да са вещи от и за лишените от свобода, служителите или други лица. Описаното представлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.1 и ал.2, т.1 ЗМВР, за което на основание чл. 197, ал.1, т.2, вр. чл. 199, ал.1, т.5 ЗМВР се предвижда налагане на дисциплинарно наказание писмено предупреждение за срок от три до шест месеца. Предвид установеното, комисията е предложила на началника на затвора в [населено място] да наложи на А. Д. И. дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“.

Със справката служителят е уведомен, че съгласно чл. 207, ал.10 ЗМВР има право в срок от 24 часа след запознаването му с нея, да даде допълнително обяснения или възражения.

Справката е връчена на жалбоподателя на 10.07.2019 г., в 14,30 ч.

Не може да се установи кога справката е докладвана на началника на затвора в [населено място], тъй като липсва резолюция върху нея, като не може да се прецени дали това е станало след връчването ѝ на служителя от комисията, назначена за проверката /10.07.2019 г./ или преди това.

Видно от изготвен протокол от служители при ответника, за времето от 14,30 ч. на 10.07.2019 г. до 15,00 ч. на 11.07.2019 г., не са постъпвали допълнителни обяснения или възражения от жалбоподателя.

Със становище вх. № 5864/11.07.2019 г., комисията, назначена за проверката, е предложила на началника на затвора в [населено място] да наложи на А. Д. И. дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца, тъй като И. е допуснал нарушение на т. VII от Инструкция, вх. № 10191/27.11.2018 г. на пост № 8 /външно болнично заведение/, което представлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.1 и ал.2, т.1 ЗМВР, за което на основание чл. 197, ал.1, т.2, вр. чл. 199, ал.1, т.5 ЗМВР.

С покана, рег. № 3789/2/12.07.2019 г., ответникът е поканил жалбоподателя да даде писмени обяснения по случая в три дневен срок от получаване на поканата, като в поканата е описано установеното от комисията, назначена за извършване на проверката, както и са посочени доказателствата, въз основа на които са установени фактите. Отразено е в какво се изразява извършеното нарушение, както и кои разпоредби са нарушени и какво е предвиденото наказание.

Поканата е връчена на жалбоподателя на 15.07.2019 г. в 12,00 ч.

Видно от протокол вх. № 6107/19.07.2019 г., за времето от 12,00 ч. на 15.07.2019 г. до 08,35 ч. на 19.07.2019 г., не са постъпвали допълнителни обяснения или възражения от жалбоподателя.

Видно от представена ежедневна ведомост за периода от 09.07.2019 г. до 19.07.2019 г., жалбоподателят И. е бил на пост № 5 на 13.07.2019 г., за 24 часово дежурство, както и на 18.07.2019 г., също за 24 часово дежурство. На 10.07.2019 г. и 15.07.2019 г. няма данни служителят да е бил на смяна.

Със Заповед № Л-175/22.07.2019 г. на началника на затвора в [населено място], на А. Д. И. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца за нарушение на служебната дисциплина, извършено на 19.02.2019 г., в 13,43 ч., изразяващо се в това, че в качеството си на постови на външен пост № 8 за охрана на лишения от свобода Б. е позволил последният да направи нерегламентирано свиждане с близки и да получи багаж от тях, без да е извършена необходимата проверка на съдържанието на багажа, представляващо нарушение на чл. 194, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2, вр. чл. 199, ал.1, т.5 ЗМВР.

Заповедта е връчена на последния на 26.07.2019 г. срещу подпис.

Със Заповед № ЧР-05-211/31.07.2018 г., старши инспектор П. П. е преназначен на длъжността началник на затвор I-ва категория в затвора в [населено място].

По делото се събраха и гласни доказателства, като бяха разпитани свидетелите З. В. Д. – служител при ответника на длъжност инспектор надзорна охранителна дейност и лишеният от свобода Б. Р. Б..

От показанията на свидетеля Д. се установява, че с жалбоподателя са колеги. Заявява, че той е сигнализирайл за възникнал между И. и охраната на болницата скандал. От МВР болницата са се обадили да съобщят за скандала, след което началника е разпоредил проверка. Свидетелства за това, че на място в болницата е гледал записите от камерите, на които видял как служителът сваля лишения от свобода от болничната стая до входа на болницата за свиждане с жена му, която му носи багаж. За това е изготвил докладна записка.

В показанията си, свидетелят Б. заявява, че е бил за лечение в МВР болница, на 19.02.2019 г., в продължение на около 10 дни. Стоял предимно в стаята, не можел да излиза от нея. Излизал единствено за прегледи, което се извършва като се придружава от охраната. Никой не го е посещавал. На 19.02.2019 г., когато слизал за преглед при лекар, видял майка му на вън, зад прозореца. Майка му влязла, но жалбоподателя му казал да отстъпи назад, тъй като няма право да разговаря. Поради това не се срещнали. Майка му ги последвала, но той продължил. Не е имал контакт с майка му и не му е предавала нищо.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № Л-175/22.07.2019 г. на началника на затвора в [населено място], с която на А. Д. И. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца за нарушение на служебната дисциплина, извършено на 19.02.2019 г., в 13,43 ч., изразяващо се в това, че в качеството си на постови на външен пост № 8 за охрана на лишения от свобода Б., е позволил последният да направи нерегламентирано свиждане с близки и да получи багаж от тях, без да е извършена необходимата проверка на съдържанието на багажа, представляващо нарушение на чл. 194, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2, вр. чл. 199, ал.1, т.5 ЗМВР. Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, за срок от три месеца, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима.

По същество ѝ, като прецени съгласно чл.168, ал.1 АПК законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона, съдът прие по същество жалбата е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган, началника на затвора в

[населено място]. Съгласно чл. 15, ал.1, т.3 ЗИНЗС началникът на затвора организира, ръководи, планира, контролира и отговоря за работата на служителите, разрешава отпуски и командирова служители в страната, награждава служители с награди по чл. 30, ал.2, т.1 от този закона, както и налага дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 ЗМВР и по чл. 188, .1 и т.2 КТ. Наложено наказание е по чл. 197, ал.1, т.2 ЗМВР, именно писмено предупреждение, поради което заповедта е издадена от компетентен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал.2 ЗИНЗС за държавните служители, които пряко изпълняват дейност по изпълнение на наказанията, се прилагат разпоредбите относно държавната служба, разписани в ЗМВР, доколкото в ЗИНЗС не е предвидено друго.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят на нарушението, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В Заповедта е посочен издателя на акта /началника на затвора в [населено място]/, извършителят / младши инспектор, надзирател II-ра степен в затворническо общежитие К. II-ра категория, към затвора в [населено място] Д. И./, мястото /МВР болница, представляваща външен пост № 8/, времето /19.02.2019 г. в 13,43 ч./, разпоредбите, които са нарушени /чл.194, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2, вр. чл. 199, ал.1, т.5 ЗМВР/, доказателствата, въз основа на които това е установено /протокол за преглед на видеофайлове, обяснения, сведения, кадрови справки и др. /, правното основание и наказанието което се налага / чл. 197, ал. 1, т. 2 ЗМВР, „писмено предупреждение“ за срок от три месеца/, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта /АССГ, в 14-дневен срок от връчването или по административен ред/. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението – служителят, в качеството му на постови на външен пост № 8 за охрана на лишения от свобода Б., е позволил на последния да направи нерегламентирано свиждане с близки и да получи багаж от тях, без да е извършена необходимата проверка на багажа, с което е нарушена разпоредбата на т. VII от Инструкция, вх. № 10191/27.11.2018 г. на пост № 8 /външно болнично заведение/, което представлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.1 и ал.2, т.1 ЗМВР, съдът приема, че дисциплинарно наказващия орган от една страна е изложил мотиви в заповедта, а от друга е препратил и към справка вх. № 2905/29.03.2019 г., с която жалбоподателят е запознат. Отражено е, че заповедта е издадена в следствие на установената фактическа обстановка, обобщена в справката. Такова препращане относно мотивите за издаване на един административен акт, не е непознато в практиката, не е процесуално нарушение, водещо до отмяна на акта, тъй като е възможно препращане към друг документ, предхождащ издаването на административния акт, за да се счете, че съответния акт е мотивиран. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОС на съдиите от Върховния съд се приема, че ако мотивите не са изложени в самия административен акт, то същите може да са изложени отделно или да се съдържат в друг документ от административната преписка. Поради тази причина съдът счита, че постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може наказаното лице да разбере какво е извършил, с деянието си кои норми е нарушил, както и какво е наложеното му наказание, поради което неоснователни са

възраженията на жалбоподателя за немотивираност на процесната заповед.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. Дисциплинарното производство е започнало с издаване на заповед за извършване на проверка по изнесени в докладна записка данни за наличие на дисциплинарно нарушение от страна на И., като е назначена и комисия, която да извърши проверката. Следва да се отбележи, че предвид вида на дисциплинарното нарушение – нарушение на т. VII от Инструкция, вх. № 10191/27.11.2018 г. на пост № 8 /външно болнично заведение/, представляващо нарушение на чл. 194, ал.1 и ал.2, т.1 ЗМВР, вр. чл. 199, ал.1, т.5, за което се предвижда наказание писмено предупреждение, регламентирано в чл. 197, ал.1, т.2 ЗМВР, то съгласно чл. 208 ЗМВР, не е необходимо издаването на писмена заповед за започване на дисциплинарно производство. Цитираната разпоредба предвижда, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198 - 202 или по чл. 203, ал. 1, т. 1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението. Въпреки това, органът е издал заповед, с която е възложил проверка по случая. Заповедта е връчена на жалбоподателя. Комисията е извършила проверката, като е събрала относимите доказателства, както и обяснения от И., след което за резултата от проверката е издала справка, в която е отразила установените факти и обстоятелствата и направените изводи за наличие на нарушение. Справката е връчена на жалбоподателя на 10.07.2019 г., като му е дадена възможност в рамките на 24 часа от връчването, да предостави своите допълнителни възражения и обяснения. От тази възможност, жалбоподателят не се е възползвал. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че справката му е връчена в началото на 24 часово дежурство, поради което той не е могъл да упражни това свое право. От представената ежедневна ведомост от ответника, се установява, че в периода от 09.07.2019 г. до 19.07.2019 г., жалбоподателят И. е бил на пост № 5 единствено на 13.07.2019 г., за 24 часово дежурство, както и на 18.07.2019 г., също за 24 часово дежурство. На 10.07.2019 г. и 15.07.2019 г., когато са му връчени справката и поканата за обяснения, няма данни служителят да е бил на смяна. Т.е., в деня, в който му е връчена справката, както и в рамките на 24 часа от връчването, не е бил служебно възпрепятстван да изготви и подаде допълнителни обяснения и възражения. Липсата на допълнителни обяснения и възражения се установява от нарочен протокол. След това, комисията е изготвила становище до началника на затвора, с което е предложила на И. да бъде наложено дисциплинарното наказание. Съгласно чл. 206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. С покана, рег. № 3789/2/12.07.2019 г., ответникът е поканил жалбоподателя да даде писмени обяснения по случая в три дневен срок от получаване на поканата, като в поканата е описано установеното от комисията, назначена за извършване на проверката, както и са посочени доказателствата, въз основа на които са установени фактите. Отражено е в какво се изразява извършеното нарушение, както и кои разпоредби са нарушени и какво е предвиденото наказание. Поканата е връчена на жалбоподателя на 15.07.2019 г. в 12,00 ч. Както се посочи, в този тридневен период, жалбоподателят не е бил служебно ангажиран, което да го препятства да представи писмени обяснения. Видно от протокол вх. № 6107/19.07.2019 г., за времето от 12,00 ч. на 15.07.2019 г. до 08,35 ч. на 19.07.2019 г., не са постъпвали допълнителни

обяснения или възражения от жалбоподателя. В този смисъл, е спазена и тази част от реда на провеждане на дисциплинарното производство, като не е нарушено правото му на защита. След това е издал процесната заповед.

Съдът приема, че при издаване на заповедта, ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който започва да тече от момента, в който дисциплинарния орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства. Справката е с входящ номер от 29.03.2019 г., а оспорената заповед е издадена на 22.07.2019 г. Няма обаче данни за датата, на която справката е докладвана на органа – началника на затвора, тъй като не е поставена никаква резолюция, като неяснотата възниква предвид факта, че справката е връчена на наказаното лице на 10.07.2019 г. Т.е, не е ясно дали справката първо е връчена на органа и след това на жалбоподателя или обратното. Още повече, че след връчване на справката, на жалбоподателя е предоставен 24-часов срок за възражения и обяснения, след което, комисията е изготвила становище до органа за налагане на наказание от 11.07.2019 г. Също така, след изготвяне на справката, ответникът е извършил процесуални действия, свързани с дисциплинарното производство, като е дал възможност на жалбоподателя да даде обяснения, както се посочи първо по справката в рамките на 24-часовия срок, съгласно чл. 207, ал.10 ЗМВР, а след това и да бъде изслушан от органа, съгласно чл. 206, ал.1 ЗМВР. Последното действие по събиране на доказателства, относно дисциплинарното нарушение е поканата за даването на обяснения, което е от 12.07.2019 г., поради което и заповедта, като издадена на 22.07.2019 г. не е издадена след изтичане на двумесечния срок.

В крайна сметка, при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Настоящият съдебен състав поддържа виждането, че за да бъде едно нарушение основание за отмяна на оспорената заповед, то следва същото да бъде съществено. А процесуално нарушение е съществено само ако с извършването му е нарушено правото на защита на наказаното лице или ако не бъде извършено е възможно да се достигне до друг извод. В случая такова не беше установено.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Дисциплинарното наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца е наложено за допуснато от жалбоподателя нарушение изразяващо се неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове и неспазване на служебните правомощия, а именно в качеството си на постови на външен пост № 8 за охрана на лишения от свобода Б., жалбоподателят И. е позволил последният да направи нерегламентирано свиждане с близки и да получи багаж от тях, без да е извършена необходимата проверка на съдържанието на багажа, с което е нарушил т. VII от Инструкция, вх. № 10191/27.11.2018 г. на пост № 8 /външно болнично заведение/.

По делото безспорно се установява, че на 19.02.2019 г., от 07.00 ч. до 19.00 ч., жалбоподателят е бил назначен на смята на външен пост № 8, като охрана на лишения от свобода Б. Б., който бил настанен за лечение в МВР болница. Установява се

безспорно и, че в периода от около 13,30 ч. до 14,00 ч., жалбоподателят придружил Б. в асансьора, с който слезли до централния вход на болницата, където се появили майката и съпругата на лишения от свобода.

Спорен е въпросът дали жалбоподателят е допуснал нерегламентирано свиждане между Б. и майка му и съпругата му, както и дали е допуснал те да му предадат храна и течности, без да прегледа багажа. Органът е приел, че И. е допуснал нерегламентираното свиждане, както и предаването на багажа, без да извърши необходимата проверка на съдържанието на багажа, което установил от съдържанието на видеофайловете, направени в болницата с камерите за видеонаблюдение. Жалбоподателят в жалбата си твърди, че това не е така, като напротив предотвратил е свиждането и не е допуснал предаването на багажа.

Съдът намира, че така описаната в оспорената заповед фактическа обстановка е доказана по несъмнен начин, като същата се установява от събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, и по-конкретно сведения от жалбоподателя, протокола от видеофайла, както и от сведенията от лишения от свобода. Самият жалбоподател, при изготвянето на докладната записка, вх. № 108/20.02.2019 г., е посочил, че бил помолен да допусне на лишения от свобода да му се предаде вода, сок, банани и малък сандвич, поради липса на храна, а и предвид, че лишения от свобода е бил опериран. Тъй като лишеният от свобода обещал да му предоставя информация за наличие на незаконни вещи в затворническото общежитие, жалбоподателят се съгласил да му предаде течностите и храната от близките му. На тези факти не противоречат и обясненията, които е дал лишеният от свобода, на 21.02.2019 г., който е посочил, че не могъл да яде храната от болницата, тъй като му се гадело от нея, майка му му донесла храна – вода, сок, плодове, сандвич и цигари. През прозореца на болничната стая видял, че близките му идват и помолили надзирателя да го свали до входа, за да вземе продуктите, които му носят. След като получил продуктите от близките си, помолил И. да му позволи да се види с роднините си, което станало за около 10 мин, след което се качили в болничната стая. Тези факти се подкрепят от съдържанието на видеофайловете, направени от охранителните камери, монтирани в болницата, чието съдържание е възпроизведено в протокол. Съдът не кредитира показанията на свидетеля Б., дадени в съдебно заседание, тъй като същите противоречат както на изложеното от него в обясненията, така и на съдържанието на видеофайловете. Самият свидетел, в съдебно заседание заяви, че когато поискали от него да даде обяснения по случая, бил помолен да каже истината и той я казал, т.е., следва да се приеме, че това, което е изложено в неговите обяснения от 21.2.2019 г. е истината, а изложеното в съдебно заседание, че жалбоподателят го придружил за преглед в лекарски кабинет, не следва да се кредитира. Освен това, от прегледа на видеофайла, приобщен като доказателство по делото, се установява, че слизайки от асансьора, лишеният от свобода се насочва към стъклените ограждения на входа на болницата, а коридора с лекарските кабинети са в другата посока. Т.е., той е знаел и очаквал там да се срещне с роднините си и именно това е причината да слезе от болничната стая, а не както твърди посещение при лекар.

Действително, както посочва жалбоподателя, обстоятелството, че роднините на Б., се намират в болницата, т.е., минали през охраната на болничното заведение, доколкото в същата болница има специален пропускателен режим, може да се приеме, като пропуск на охраната, но задължение на назначения за охрана на лишения от свобода, е да не допуска нерегламентирано свиждане, като отстрани лишеният от свобода от

мястото, на което се намират и неговите роднини. Също така, няма спор, че когато един човек е в следоперативен период, същия се нуждае от специална храна, сокове и грижа, но същата в конкретния случай, ако се осигури от близки и роднини на лишен от свобода, следва най-малко да бъде проверена от охраняващия. Именно за това е и наказан жалбоподателя. Действително, както посочва жалбоподателят, охраната на лишените от свобода във външно болнично заведение, задължително се осъществява от двама надзиратели, а в конкретния случай, на 19.02.2019 г. има данни да е бил само жалбоподателят И.. Това обаче не може да се отрази на наличието на извършеното от него нарушение на правилата. Неспазването на задължение за осигуряване на двама надзиратели на лишен от свобода, може да породи за постовия други права, но не и освобождаване от дисциплинарна отговорност.

В т. VII от Инstrukция, вх. № 10191/27.11.2018 г. на пост № 8 /външно болнично заведение/ е посочено, че съгласно чл. 313, т. 4 ПЗИНЗС на постовия се забранява да приема, съхранява и предава каквито и да са вещи от и за лишените от свобода, служителите или други лица. С посочената Инstrukция, жалбоподателят е запознат в деня, в който е назначен на външен пост, видно от представения инструктаж на наряда, за 19.02.2019 г., за което се е подписал. Нарушението на посочената разпоредба представлява неизпълнение на издадени въз основа на закона подзаконовни нормативни актове, а допускането на нерегламентирано свиждане, доколкото свижданията с лишените от свобода се осъществяват по строго регламентиран в ЗИНЗС ред и място, представлява неспазване на служебните правомощия, сред които е и следене за спазване на реда за свиждания с лишените от свобода.

Неспазването на посочените задължения /неизпълнение на разпоредбите на издадените въз основа на закона подзаконовни нормативни актове и неспазване на служебните правомощия/, са предвидени като дисциплинарни нарушения в чл. 194, ал.2, т.1 и т.3 ЗМВР, за които нарушения, съгласно чл. 199, ал.1, т.5 ЗМВР е предвидено наказанието писмено предупреждение, като минималния срок за това наказание е три месеца. Предвид изложеното относно нормативната определеност на вида на наказанието, не се налага органа да мотивира определения вид наказание. Тъй като срока, за който е наложено наказанието е определен в минималния размер, то също не се налага мотивирането му.

Предвид изложеното по-горе, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на обжалваната заповед, АНО е спазил процесуалния ред за нейното издаване, същата не противоречи на материалния закон, като нарушението е безспорно доказано, поради което не са налице основанията на чл. 146 АПК за нейната отмяна.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение, като предвид изхода на делото, такива му се дължат. При определяне на размера му, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от А. Д. И., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] – младши инспектор, надзирател II-ра степен в затворническо общежитие К. II-ра категория, към затвора в [населено място], чрез пълномощника си адв. Ч. срещу Заповед № Л-175/22.07.2019 г. на началника на затвора в [населено място], с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца за нарушение на служебната дисциплина, извършено на 19.02.2019 г., представляващо нарушение на чл. 194, ал.1 и ал.2, т.1, вр. чл. 199, ал.1, т.5 ЗМВР.

ОСЪЖДА А. Д. И., с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична дирекция на вътрешните работи, към МВР сумата от 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 211, изр.последно ЗМВР/.

СЪДИЯ: